

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 175/2025
23.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мишо Добријевић адвокат из ... против тужене „АikBank“ А.Д. Београд, (правни следбеник „Direktna Banka“ А.Д. Крагујевац), ради стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Крагујевцу, у седници одржаној 23.04.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилка је 11.10.2019. године Првом основном суду у Београду, поднела тужбу против тужене ради враћања стеченог без основа.

Први основни суд у Београду се решењем П 23949/19 од 28.10.2019. године ставом првим изреке, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а ставом другим изреке одредио да се по правноснажности решења предмет достави Основном суду у Крагујевцу, као стварно и месно надлежном.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 975/20 од 01.11.2024. године, одбачена је као недозвољена жалба тужиле изјављена против решења Првог основног суда у Београду П 23949/19 од 28.10.2019. године.

Основни суд у Крагујевцу није прихватио надлежност у овој правној ствари и уз пропратни акт П 1852/25 од 08.04.2025. године списе предмета доставио Врховном суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући негативни сукоб месне надлежности, на основу одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 38. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан ако законом није другачије прописано. На основу одредбе члана 40. став 2. истог закона, за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу - ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 3. и 4.ЗПП).

Одредбом члана 3. став 1. тачка 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр.101/13) прописано је да је за територију градских општина Земун, Нови Београд и Сурчин надлежан Трећи основни суд у Београду.

У конкретном случају ради се о спору ради враћање стеченог по основу ништаве одредбе уговора о кредиту, за који није предвиђена посебна месна надлежност, а споразумом о месној надлежности из одредбе члана 10 став 10 наведеног Уговора о кредиту, уговорена је надлежност суда у Београду. Како је место седишта туженог у Новом Београду, то је за суђење у овој правној ствари надлежан Трећи основни суд у Београду, у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава и одредбе чл. 38. и 40. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 22. став 1. Закона парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић